

Oprește-te soare (2)

Noi mergem spre Canaan de aicea din pustii,
Dincolo de-acest Iordan, în curînd noi vom sosi.
Dincolo, mai sus de nori, sînt livezile cerești,
Ai noștri iscoditori ne-au adus de-acolo vești.

Cor:

O Doamne oprește și soare și lună,
Și dă biruință din nou la popor,
Căci uite vrăjmașii cum vin și se-adună,
E plin tot pămîntul cu roadele lor.

Canaanul e frumos, fraților să-l cucerim,
În Numele Lui Christos înainte să privim.
Numai oamenii fricoși moaie inima la frați,
Ca și cei necredincioși care stau descurajați.

Iosua nu s-a temut, nici Caleb, de uriași.
Prin credință i-au bătut și i-a-nvins pe-ai lor vrăjmași.
Între noi și Gabaon stă un om strălucitor,
El e îngerul de sus care vine-n ajutor.

Fraților, în Canaan după cîte știm și noi,
Au intrat numai copii și bărbați-aceia doi.
În pustie au pierit toți acei care-au cîrtit.
Deși marea au trecut, au pierit că n-au crezut.

Amin